

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov indeholdende nogle Apotekerne og Apotekerdriften vedrørende Bestemmelser.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 1883 ff.)

Sagen sættes under Forhandling:

Justitsministeren (Rump): Skønt dette Lovforslag er en Genganger, vil jeg her undtagelsesvis tillade mig at gøre nogle Bemærkninger om det, inden det, hvad jeg forudsætter, gaar i Udvalg. Ved Lovforslagets 1ste Behandling i forrige Samling, som fandt Sted den 10de Februar, udtalte det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Busk), samtidig med, at han i øvrigt havde en Del Indvendinger at gøre mod Lovforslaget, sin Beklagelse over, at det var kommet saa sent frem. Deri laa der jo — hvad jeg ogsaa synes at erindre, at han udtrykkelig udtalte — at han ønskede, at Forhandlingen maatte føre til det Resultat, at der kom en Lov ud. Lovforslaget var i de Dage, det behandledes, Genstand for en omstændelig og i det hele ret gennemgaaende Behandling. Det blev af det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds (M. Nielsen) udtalt — hvad der ogsaa laa i andre ærede Medlemmers Udtalelser — at ligesom Kommissionen var bleven nedsat til at behandle Spørgsmaalet i Overensstemmelse med de Ønsker, som vare fremkomne her i Tinget, Ønsker, som havde omfattet alle de Spørgsmaal, som Kommissoriet androg, saaledes var det ogsaa hans Formening, hvilken var rigtig, at Kommissionen havde behandlet dem igennem og tillige havde behandlet forskellige andre Forhold. — Jeg har nu taget Ordet, fordi jeg gerne vilde interessere saa mange som muligt for Lovforslagets Fremme. Nu i Aar er det kommet i god Tid, og det vilde være heldigt, om denne Reform, som hører til de smaa Reforme, og som der ikke kan tillægges nogen politisk Betydning, kunde blive gennemført i denne Samling. Det vil erindres, at de Spørgsmaal, der vare forelagte Kommissionen, grupperede sig i to Afdelinger. Den ene var Spørgsmaalet om Afløsning af de reelle Apoteker, og der var der, som det viste sig, vel hos det overvejende Flertal et Ønske om, at man kunde naa til en Afløsning af de reelle Apotekerprivilegier, men Flertallet mente tillige, at man ikke kunde paavise nogen Maade, hvorpaa dette

kunde ske, uden at det formentlig vilde blive uforholdsmæssig dyrt. Det vakte, hvad jeg meget vel kan forstaa, en Del Misstemning her i Tinget, at dette blev Resultatet. Jeg selv havde, som det ogsaa fremgaar af Kommissionens Betænkning, ønsket, at det havde været muligt, at man havde kunnet paavise nogen saadan Afløsningsmaade, og jeg staar fremdeles saaledes, at lader dette sig virkelig gøre, skal jeg være med til at arbejde for Sagen. Men der er ingen Grund til at lade denne Omstændighed gaa ud over den øvrige Del af Kommissionens Forslag, for saa vidt de i det hele maatte være fornuftige, og det allerede af den Grund, at Spørgsmaalet om en Afløsning aldeles ikke paa nogen Maade vil blive afficeret af, om de Forslag, der ere stillede, blive gennemførte med større eller mindre Forandring. Spørgsmaalet bliver staaende lige saa frit, ogsaa efter at en saadan Lov er kommen, ja, det kan maaske endogsaa være, at en Gennemførelse af Lovforslaget med de forskellige Fordringer, det stiller til selve Apotekerne, derigennem ogsaa til Ihænderhaverne af de reelle Privilegier, kan øve nogen Indflydelse paa Værdsættelsen af de reelle Apoteker i den Retning, at de blive en lille Smule billigere. Hvad angaar den Gruppe Spørgsmaal, med Hensyn til hvilke Kommissionen har stillet positive Forslag, formulerede i et Lovforslag, mener jeg, at de kunne sammenfattes næsten alle i en kort Sætning, idet Lovforslaget nemlig gaar ud paa, at den, der er Ihænderhaver af et Apotekerprivilegium, ikke blot skal have det juridiske Ansvar for Driften, men tillige det moralske Ansvar, idet han selv driver det og har den fornødne Indsigt i Apotekerdrift, og altsaa virkelig, naar der begaaes Fejl, har Ansvaret for Driften i det hele, ogsaa for sine Medhjælpere, fordi han er i Stand til at vurdere deres Beskaffenhed, i Stand til at skønne over, hvad man kan overlade til den og den Medhjælper. Derpaa gaa samtlige Bestemmelser ud, idet de jo gaa ud paa, at forbyde Enker at drive Apoteket, forbyde Bortforpagtning, forbyde at bo paa et andet Sted og saa fremdeles. Man vil erindre, at det er blevet oplyst, at omtrent en Fjerdedel af de nuværende personlige Privilegier sidde Enker inde med, og at der er adskillige, som i Virkeligheden ere bortforpagtede. Jeg skal f. Eks. anføre, at Hjelpeapoteker faktisk jævnlig ere bortforpagtede, og jeg er overbevist om, at mindst Tredjedelen af de personlig privilegerede Apoteker drives ikke af Ihænderhaveren af